Ένα σχόλιο σχετικά με το πρωτοσέλιδο της χτεσινής «αθλητικής» εφημερίδας Sportime

Των Νικολέτα Γεροντάκη, Ερνεστίνα Καρυστιναίου-Ευθυμιάτου

Το εξώφυλλο [29.12.2019] έχει στο κέντρο του ένα χέρι, που βαστά ένα χάρτινο «αγέννητο παιδί»- και γύρω του ένα σωρό πολεμικά «στοιχεία» ενάντια στις αμβλώσεις.

Πέρα από το αυτονόητο που απαντάμε, ότι δε σας αφορά τί κάνουμε με τα σώματα μας και με τις ζωές μας, πέρα από την αχρείαστη κι όμως σημαντική υπενθύμιση ότι το δικαίωμα στην άμβλωση στην Ελλάδα έχει γίνει νόμος του κράτους από το μακρινό 1986 [Νόμος 1609/1986], και οι αμβλώσεις γίνονται δωρεάν στο δημόσιο σύστημα υγείας. Πέρα λοιπόν από τα παραπάνω, ίσως το εξώφυλλο μπορεί να μας είναι χρήσιμο για μερικές ακόμη παρατηρήσεις:

Η μέρα στην οποία αναφέρεται το εξώφυλλο, καθιερώθηκε από την Ιερά Σύνοδο τον περασμένο Ιούλιο ως η ημέρα του «αγέννητου παιδιού». Η εκκλησία, χέρι χέρι όπως πάντα με την ακροδεξιά κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας επιχειρούν να ξαναβάλουν στην ατζέντα ένα σπουδαίο ζήτημα αυτοδιάθεσης και ελευθερίας των γυναικών*. «Ημέρα αγέννητου παιδιού» ή αλλιώς “η ημέρα γιατί δεν έκλεινε τα πόδια της” θα πουν οι καλοί, αγαθοί άνθρωποι της εκκλησίας και πολλοί/ες άλλοι. Λίγες μέρες μετά τον εορτασμό της γέννησης του Χριστού στις 25/12, που γεννήθηκε με τη βοήθεια ενός κρίνου- όπως μας λένε οι γραφές, μαθαίνουμε ότι κι ένας άντρας δε μεσολάβει προκειμένου να «γεννηθεί» ένα παιδί. Βεβαίως χτες, εκπρόσωπος της κυβέρνησης, ο Άδωνης Γεωργιάδης έσπευσε να συγχαρεί δημόσια την εφημερίδα για το δημοσίευμα μιλώντας για ζήτημα επιβίωσης του «έθνους μας»!

Ωστόσο, το εξώφυλλο, και οι πολιτικές που καθρεφτίζει και υπηρετεί, δε μας αφήνουν έκπληκτες: έχουν προηγηθεί τα περιστατικά αστυνομικής αυθαιρεσίας και σχετικής σεξιστικής βίας του προηγούμενου διαστήματος, οι εξαγγελίες περί επιδόματος για γέννηση παιδιών από γυναίκες ως 30 ετών [που τελικά δεν προχώρησαν στο βάρος και των αντιδράσεων], η κατάργηση της Γραμματείας Ισότητας των Φύλων κι η δημιουργία της νέας Γραμματείας «Οικογενειακής Πολιτικής και Ισότητας των Φύλων» που ανήκει πλέον στο Υπουργείο Εργασίας αντί για το υπουργείο Εσωτερικών που ήταν πριν.

Ευχαριστούμε λοιπόν, αυτή την αθλητική εφημερίδα (που απευθύνεται κυρίως σε άντρες) που υποδεικνύει τί θα κάνει μια γυναίκα με το σώμα της, που μας καλεί να θέσουμε τα σώματά μας στην υπηρεσία του «έθνους», αλλά δε θα πάρουμε! Μα φυσικά θα πείτε είναι και δικαίωμα των ανδρών να συναποφασίζουν για τη γέννηση των παιδιών τους. Λες και ζούμε σε μια κοινωνία που ο σεξισμός δεν υπάρχει πουθενά, οι γυναίκες έχουν άπλετη στήριξη στο μεγάλωμα των παιδιών από τους πατεράδες τους, το κράτος, τις ανύπαρκτες δομές του. Λες και δεν έχουμε πλήρη απουσία σεξουαλικής παιδείας στα σχολεία, που θα ήταν το πρώτο μέτρο για τη μείωση των εκτρώσεων.

Οι υποστηρικτές των αγέννητων παιδιών και οι θεσμικοί τους φίλοι, αγνοούν επιδεικτικά τα άτομα που διακόπτουν εγκυμοσύνη μετά από βιασμό, αυτά που δεν μπορούν να τα μεγαλώσουν τα παιδιά που κυοφορούν ή τις γυναίκες των οποίων η ζωή κινδυνεύει με μια εγκυμοσύνη ή τοκετό. Κουνάνε το δάχτυλο προς τις γυναίκες που απλώς ΕΠΙΛΕΓΟΥΝ να μη φέρουν στον κόσμο ένα παιδί για τον όποιο λόγο.

Εδώ να θυμίσουμε ξανά ότι για την επιστήμη και το νόμο, πριν τον 3ο μήνα το έμβρυο δεν είναι άνθρωπος. Υπάρχουν τόσοι άνθρωποι όντως γεννημένοι, που ζουν στον δρόμο, σε ιδρύματα. Περιμένουν έστω μια αναδοχή, μια υιοθεσία. Που είναι η ευαισθησία τους εκεί; Γιατί χρειάζεται διαρκώς να γεννοβολάμε ενώ τόσα πλασματάκια δεν έχουν γονείς; Πού είναι η ευαισθησία τους για τα παιδιά πρόσφυγες που μεγαλώνουν φυλακισμένα στα

στρατόπεδα της δυστοπίας; Γιατί σιωπούν για τις γυναίκες που κακοποιούνται και δολοφονούνται καθημερινά από τους «συντρόφους τους»;

Όταν όμως μια μάζα κυττάρων αφαιρείται, όλοι/ες χάνουν το μυαλό τους.

Στην επίθεση στα δικαιώματα μας, σε κάθε μορφή βίας προς γυναίκες και θηλυκότητες, θα μας βρουν απέναντι, στο δρόμο!

* Όπου αναφέρουμε γυναίκα, εννούμε ταυτόχρονα θηλυκότητες, τρανς άνδρες, ή άλλα κοινωνικά φύλα που επίσης τα αφορά το ζήτημα.